

**R. P. Francisci Svarez, Granatensis, E Societate Iesv
Doctoris Theologi, Et In Conimbricensi Academia Olim
Primarij Theologiae Professoris emeriti, Opvs De Triplici
Virtute Theologica, Fide, Spe, Et ...**

Suárez, Francisco

Mogvntiae, 1622

Sectio 3. An pænæ hæreticorum in filios, vel nepotes redundant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93448)

nem, ut sic, non fieri aliquem relapsum. Probat, quia non sufficiens conuincitur de secundo lapsu: ergo nec de relapsu: ergo non potest puniri ordinaria pena relapsi. In quo est magna differentia inter hunc, & illum, qui conuincitur de secundo lapsu. At verò ratione delicti, in quo fundatur suspicio, potest quis damnari, ut relapsus, quando, & de illo delicto conuincitur, & talis pena in eo casu est iure statuta, & ita procedit, quod de fauore allegauimus.

SECTIO III.

Utrum pena hereticorum in eorum filios, vel nepotes redundent.

Notatio du-
plicis modi
redundandi.

De positio-
ne quaestio
notanda.

pena
omni,
etiam
supra
m.

enad
dus re-
tendit
i. aen
de la
cto.

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

etiam
supra
m.

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

s. supponi-
tum

norum, & utilitatem reipublice respiciunt, de quibus dicendum superest.

3. Dicendum est ergo primò, filios hereticorum fieri irregulares, idemque dicendum esse de nepotibus tantum in secundo gradu, & per lineam masculinam. De hac irregularitate dubitarunt aliqui quia non videtur sub propria voce expressa in iure inueniri. Sed nihilominus assertio certa est, & communis, ut dixi in tomo quinto, disputat. 43. sect. 3. tenetque Simancas dicto titulo 29. num. 17. latè Sanchez plures referens dicto libro 2. cap. 28. Fundamentum sumitur ex cap. 2. §. *Hereticis* in 6. ubi isti prohibentur assumi ad officia publica, inter quae praecipua sunt clericorum officia, & ita sub illa voce, irregularitas comprehenditur, & ita illam consuetudo interpretatur, & Simancas num. 14. refert instructionem Hispanensem de hac re. Idem cauetur in cap. *Statutum* 2. de Hereticis in 6. Ex quo sumpta est secunda pars assertionis: nam ibi declaratur, solos filios, & nepotes ex eisdem filiis in sexu masculino contrahere hanc penam. Unde filius seu nepos ex filia non contrahit hanc irregularitatem, neque transcendit secundum gradum. Ratio est, quia ita in iure dispositum est: congruentia autem videri possunt in citatis locis. Additur etiam in eodem textu, hoc esse intelligendum tantum de filiis illorum hereticorum, qui impenitentes moriuntur, sub quibus comprehenduntur omnes, qui pena ignis afficiuntur, ut est communis sententia. Denique in eisdem iuribus extenditur haec irregularitas ad filios fautorum, & similibus, quod sub eadem limitatione intelligendum est, scilicet, si parentes contumaces decedant, & Ecclesia non satisfaciant: nam illa iura in hoc etiam de omnibus loquuntur, & ratio in istis quodammodo maior est. Quae omnia explicui latius in loco allegato, & copiosius Sanchez supra. Et videri etiam possunt Bulla Alexandri IV. quae incipit: *Quod super*, & Bulla Honorij IV. *Exhibita*, quae in fine Directorij habentur.

4. Dico secundò. Eorundem hereticorum, & fautorum iidem filij ad beneficia Ecclesiastica recipienda incapaces redduntur. Ita sancitum est dictis iuribus. Sed difficultas est, an haec incapacitas tanta sit, ut collatio sit nulla, & ideo sint ipso iure talibus beneficiis priuati. Partem negantem tenet Simancas supra numero 20. & sequitur Penha 3. parte Director. Commentar. 163. Contrarium verò existimo, ut in dicta sect. 3. dixi, & sequitur Sanchez allegando plures dicto cap. 28. numero 23. quia eodem modo sunt incapaces officij, & beneficij Ecclesiastici: ergo sicut irregularitate incurunt ipso iure, ita & hanc incapacitatem: ubi autem est incapacitas, consequenter est nullitas in reptione. Item isti sunt irregulares, ut dictum est: irregularitas autem est impedimentum irritans collationem: ergo isti priuati sunt ipso iure talibus beneficiis, & non solum priuandi veniunt. Addendumque est, sub beneficio comprehendi pensionem, quia ut ibi Glossa notat, in fauorem fidei, & detestationem heresis vox beneficium latè interpretanda est: Quod etiam docuit Gigas de Pensionibus q. 94. n. 7.

5. Sed quaeres, ex quo tempore incurrunt hi filij hanc incapacitatem (idemque de irregularitate interrogari potest) an à die criminis paterni, vel tantum à die condemnationis. Dicendum verò est, nec crimen sufficere, si sit occultum, nec condemnationem esse necessariam, si sit notorium. Itaque ex quo crimen est publicum, vel factum, vel iure, hoc impedimentum contrahitur, quia in dicto cap. *Statutum*, ita declaratur, ut notauimus etiam in dicta sectione 2. & sequitur Sanchez supra. Denique interrogari potest, quid dicendum sit de beneficiis antea obtentis, de quibus certum est, non amitti ipso fa-

1. Assertio, de
pena irre-
gularitatis.

Probat ex
iure.

Huius poenae
extensio ad
filios fauto-
rum.

2. Assertio,
de poena in-
habilitatis
ad benefice.

Non ponit ip-
so facto pu-
tant Siman-
cas, & Penha:
Affirmant
Sanchez cum
auctore.

Idem de
pensionibus.

Dubium
vnum.

Dubium
alterum.

H h

cto.

Suarez de Spe.

cto. Dicendum autem est, an per sententiam sint auferenda, id enim affirmant Simancas, & Penha supra ex capite. *Commissi* de Hereticis in 6. Sed contrarium verum esse credo, quia in dicto §. *Heretici*, isti solum prohibentur recipere beneficia, vel ne de illis provideantur, aut de illa admittantur, non tamen precipiuntur privari beneficiis iam habitis. Et ita dixi in dicta sect. cum Couarruuias c. Variar. cap. 8. num. 4. & sequitur, ac late confirmat Saneius supra.

3. Assertio de pœnâ inhabilit. ad officia publica.

6. Dico tertio, Isti filij eorundem hereticorum, fautorum, &c. redduntur inhabiles ad omnia officia publica non tantum Ecclesiastica, sed etiam secularia, quod cum eisdem declarationibus, ac limitationibus in præcedentibus assertionibus positis intelligendum est. Eodem enim modo statuitur in dicto §. *Heretici*, & dicto capite. *Statutum*, & idem disposuerunt Clemens IV. Alexander IV. & Innocentius I V. in quadam Bulla, quæ incipit, *Ad extirpanda*, in fine Directorij pagina mihi 6. & videntur his verbis. *Ad nullum officium, vel consilium*, quod intelligo de consilio publico, id est, de congregatione, quæ ad negotia publica tractanda cogitur. Idem disposuerat Fridericus Imperator in l. *Commissi* ubi addit *Officiis & honoribus*, quod etiam repetit in quadam lege *Paternorum*, quia isti, etiam ad dignitates publicas admittendi non sunt. Nihilominus tamen iuxta communem declarationem hi non privantur iure eligendi, quia illud non reputatur officium publicum, ut notat Simancas num. 19. cum Abbate, & Cardinali in cap. *Excommunicamus*. 2. §. *Credentes*, Dominico & Friderico de Senis in dicto §. *Heretici*.

Ultima assertio probatur.

7. Dico ultimo, nullas alias ex his pœnis privationis huiusmodi hereticorum filijs impositas esse. Probatur, quia sub allegatis verbis dictorum iurium, non includuntur plures, & in particulari, ac in specie inveniuntur alie in iure impositæ. Decla-

raturq; breuiter nonnullis exemplis. Primum est de pœna infamiz: nam aliqui putant filios hereticorum fieri infames infamia iuris, quia hæc pœna imponitur in crimine læsæ maiestatis humanæ: L. *Quisquis* §. *Filii vero* C. *ad legem Iuliam Maiestatis*, & ita tenet Simancas titulo 9. num. 269. & titulus 29. num. 14. Castro, & Couarruuias supra, & Antonius Gomez in l. 4. *Tauri* num. 91. Farinacius citat. quæst. 182. num. 43. Sed nihilominus contrarium sentio verum iuxta regulam positam. Et ita docui tomo 5. disputat. 48. sect. 3. Et sequitur Saneius dicto capite. 28. quæst. 1. quia argumentum à simili in lege pœnali est inualidum, sed necessarium est ius, quod propter similitudinem idem disponat, hoc autem ius in præfenti non inuenitur, nam infamia iuris plures habet effectus, quæ sub privatione officiorum, aut beneficiorum non comprehenduntur, & specialiter pondero, quod in capite. *Excommunicamus*, ipsi fautores non sunt infames, nisi post unius anni contumaciam, ut latius videri potest ex iure, & doctoribus apud Farinacium citat. quæst. 182. à num. 39. ergo multo minus innocentes filij infames fient. Secundo ex eadem assertionem sequitur, istos filios non amittere nobilitatem, nec antiqua privilegia eius, quæ à primogenitoribus habet, ut rectè Simancas supra num. 18. quia nullibi hoc dispositum est. Tercio sequitur, non fieri intestabiles, nec incapaces successionis, seu hereditatis ex testamento, vel ab intestato avorum, vel aliorum quorumcunque extraneorum, quia nullibi etiam hæc pœna illis imponitur: nam quod parentibus non succedant, ex sola necessaria consequutione fit, non ex propria pœna, ut initio huius sectionis diximus. Quæ duo puncta late tractat Saneius libro secundo capite vigesimo nono. Nec de his pœnis deque vniuersa hac tractatione aliud pro nunc dicendum occurrat.

F I N I S.

TRACTA